

urguleikarnir fáir

Høvið varð eisini at royna nýggju urguna í Fríðríks-kirkjuni. Oddvør Johansen treður her urguna meðan hon spælir nakrar útsetingar yvir føroysk lög, sum Jens Mortan Mortensen, formaður í Urguleikarafelagnum hevur gjørt. Aðrir royndir og minni royndir urguleikarar líða við áhuga á vakra spælið

eigur eina vakra og ikki minst vælljóðandi urgu. Her hevur ein oftast havt eina traðkiurgu – ella pumpu-orgul, sum summi nevna tað -, men sum var so illa farin, at hon ikki gjørdist aftur.

Her hevur Kirkjuráðið valt at skifta ta gomlu urguna út við eina spildurnýggja, - men hevur í hesum sambandi ikki í sama mun hugsað um, hvør persónur sum skuldi seta seg við hesa urguna.

Av hesi orsök er støðan mangastaðni tann, at allar umstøður og allir karmar eru til at fáa gott undirspæl til sálmasangin, men at eingin er at fylla hesar karmar. Serliga ikki, um ein hugsar um at fáa hendur á urguleikarum sum eru væl útbúnir til hetta.

Fundur í Fríðríkskirkjuni eftirlýsti tí enn einaferð eina skipaða undirvísing í urguleiki og fyri verandi urguleikarar.

Undirvísing og Musikkskúli

Hetta við undirvísingini av verandi urguleikarum og

ikki minst av nýggjum, er ikki eitt nýtt mál.

Felagið fyri teir føroysku urguleikararnar hevur áður tosað bæði við landsmyndugleikarnar og teir kirkjuliugu myndugleikarnar, men enn er so ikki hent stórvegis í hesum høpi.

Fyri at bota um støðuna hava nógv uppskot verið frammi: Ein hugsan var at fáa eina skipaða tónleikalinju fyri kirkjutónleik lagda undir tann føroyska Musikkskúlan. Her hevði ein móguleika at fáa fatur á spírum til komandi urguleikarar.

Hugsanin var her, at ein t.d. lat næmingarnar ganga til undirvísing í klaveri trý tey fyrstu árin, fyri síðani at bjóða teimum undirvísing í urguspæli, bæði við elektriskari urgu og við kirkjuurguna, sum summi skýra sum drottning ljóðførunna.

Við hesum varð vónað, at ein kundi fáa ein hóp av ungum fólki, sum so líðandi vildu átaka sær upp-gávuna sum urguleikarar við tær føroysku kirkjurnar.

Hugskotið er gott, men enn er so ikki nógv ítøkilig hent á hesum økinum. Eingin ivi er tó um, at tørvurin á nýggjum urguleikarum minkar ikki, so hvørt sum árin líða.

Munur á kirkjutænarum?

Ein annar afturvendandi spurningur er løn ella samsýning til urguleikararnar: Skulu teir hava samsýning fyri tænaastuna? Vilja teir hava samsýning fyri tænaastuna? Ella skal tað vera

neyðugt við eini samsýning fyri at fáa urguleikarar?

Onkur vil helst siga sum so, at ber tað til í framtíðini at hava eina kirkju við vælútbúnum urguleikarum sum haraftrat skulu hava eina tilsvareandi løn fyri arbeiðið ella tænaastuna, teir gera? Og hvussu við hinum kirkjutænarunum, ið eisini gera ein stóra og trúfastan gerning í teirri kirkjuni, teir eisini eru so góðir við. Skulu hesi fólkin so eisini lønast?

Skal ein til at gera mun á einum klokka sum "bara" ringir. Ella er tað meiri, at fyrireika seg frammanundan við einum lestri ella við at venja sálmarar, enn hjá einum øðrum kirkjutænaara, sum ikki hevur hesar fyrireikingarnar frammanundan fyri neyðini?

Urguleikarin er í øllum førur í teirri støðuni, at hann skal kenna sálmarar frammanundan gudstænastuni. Spælir hann við eina av størri kirkjunum krevur hann eisini at finna fram tað urguljóðið sum sálmateksturin leggur upp til.

Men hvussu í teimum smærru kirkjunum á fjar-skotnum plássum? Tær hava ikki altíð so lætt at fáa fatur á urguleikarum, og kunnu tí í framtíðini verða noyddar at fáa sær áður-nevnda tól, har urgan í roynd og veru spælir sjálv.

Tað er ikki øll sum dáma hesa loysnina. "Tað ljóðar so kalt, tá tað er ein maskina sum spælir", tók ein til.

Samsýning ella ikki

Spurningurin um samsýning er tí eisini viðkomandi í

hesum prátinum. Summa-staðni eru urguleikararnir settir í starv við fastari løn, meðan teir aðrastaðni ikki fáa nakað aftur fyri.

Eitt uppskot um hetta er gjørt, har ymsir tættir í viðurskiptunum hjá urguleikarunum eru tikin upp. Ein av spurningum er samsýningin fyri at spæla, - ein spurningur sum ikki er eins væl dæmdur av øllum, m.a. tí at slíkt hevur ikki verið siðvenja í Føroyum.

Í hesum uppskotinum verður m.a. skotið upp at samsýningin verður roknað út í mun til fólkatalið í bygdini, av teirri einfaldu orsök at í smáum bygdum eru færri herðar at bera hesar byrðarar.

Skal ein skipan av hesum viðurskiptum setast í verk, er neyðugt við lóggávu á økinum. Henda finst ikki í dag, og tí eru umstøðurnar so ymiskar frá einum plássi til annað.

Víst verður m.a. til eina danska lóg, sum sigur at tað einans kunnu setast urguleikarar í starv í støðum, har tað búgva fleiri enn 2000 fólk. So henda skipanin hevði riggað sera illa til okkara serføroysku viðurskipti.

Tí liggur enn ein stórt arbeiði eftir at gera, fyrr enn hesin spurningurin verður loystur.

Ella sum sagt varð á fundinum: "Neyðugt er at hyggja frameftir. Tí mugu vit broyta siðvenjur og hugsa um framtíðina hjá kirkju okkara".

Tann øvugta verð í Noregi

Í Føroyum hava nógvar kirkjur góðar og kostnaðarmiklar urgur, men hava samstundis trupult við at "manna" tær.

Ein luttakari á fundinum vísti til eitt dømi úr Noregi, har støðan als ikki kundi samanberast við hana her hjá okkum, tá ein kirkja skuldi útvega sær eina urgu. Talan var í roynd og vera um eina fullkomuliga øðrvísi hugsan.

Í hesum døminum mátti ein í longri tíð gera eitt stórt arbeiði fyri at fáa røttu myndugleikar at skilja týðningin av at kirkjan mátti hava eina nýggja urgu. Men tá so urgan var komin í kirkjun, var als eingin trupulleiki at fáa játtan til ein vælútbúnan urguleikara.

– Í Føroyum er tað næstan øvugt, segði hesin urguleikarin.

Lønt fólk og tómar kirkjur

Í samband við fundin fyri urguleikarar kom í farnu viku ein viðmerking við telduposti til redaktiónina á Sosialinum.

Her verður m.a. tosað um teir profesjonellu urguleikararnar sum ein spurning, ið avgjørt eigur at verða tikin upp í kirkjuni.

– Skulu vit gjalda nógvan pening fyri hesar væl útbúna urguleikarnar í kirkjum okkara? Hvat við hinum kirkjutænarunum – klokka og dekn?, varð spurt.

Tað kann vera so lætt, bara at betala seg frá øllum, tá kirkjan bara kann álíkna meiri í kirkjuskatti frá fólki.

– Men tann stóri spurningurin er: Fáa vit eina betri kirkju burtur úr tí?

– Er ikki vandi fyri, at vit fáa danskar tilstandir í Føroyum: Løntar kirkjutænarar og tómar kirkjur?!

Nútiðar sálmar vanta

Eitt av málunum hjá Urguleikarafelagnum verður at skipa fyri einum skeiði fyri tey, ið hava hug at skriva nútiðar sálmar. Hetta skal eftir ætlan gerast í samstarvi við Prestafelagið og Rit-høvundafelagið.

Flyta kirkjutíðina fyri urguleikaran

Aðrastaðni hevur ein funnið fram til heilt aðrar loysnir, við at fáa fólk úr øðrum bygdum ella býum at røkja hesa tænaastuna við gudstænastuna. Eitt dømi um hetta er við kirkjuna í Hvannasundi, har annar urguleikarin kemur úr Klaksvík, tá hann eigur at spæla.

Og í norðaru helvt av Suðuroynni hevur ein lagt gudstænastutíðirnar soleiðis, at urguleikarin spælir við eina kirkju til vanliga kirkjutíð kl. 11, og síðani kann hann røkka til hina seinnu kirkjuna, hvørs gudstænasta byrjar kl. 12:30.

Uppaftur í øðrum kirkjum er eingin urga ella ein teldustýrd urga. Í Kirkjubøar kirkju finst eingin urga, so har verður sálmasangurin stýrdur av einum

Teir báðir hava felags bakgrund og hava nógva at práta um, tá tað snýr seg um urguleik – vm. Heðin Askham Olsen, sum vit kenna úr tónleikabólkinum "I Am" og sum er urguleikari við Hvannasunds kirkju, og Jónsvein Eliassen urguleikari við Leirvíkar kirkju. Millum teir báðar sæst enn ein kendur tónleikari, Ólavur Hátún

forsanga. Hetta sama ger seg eisini galdandi við aðrar kirkjur í landinum.

Teldustýrd urga

Við Gjáar kirkju var ein í teirri støðuni, at tá eingin urguleikari var, mátti ein finna fram til eina heilt aðra

og meiri tøkniliga loysn.

Har hevur ein tí útvegað særeina teldu, hagar allir sálmarar eru spældir inn, og har ein bert við at trysta